

АНГЕЛИНА ЖЕКОВА
ПЕТЕЛЪТ ГОГО

chitanka.info

Някога, отдавна беше,
имахме петел гащат,
с песните си веселеше
целия кокоши свят.

Гледахме петлета много —
черни, шарени, добри,
но като петела Гого
в село нямаше дори.

Гребенът му ален-ален,
перушината блести,
сякаш огън е запален
на юнашките гърди.

А когато от стобора
кукурига в утринта,
спират се и чужди хора
да послушат песента.

Хвърля баба Ленка жито
и се радва отстрани:
— Ха, петленце гласовито,
златно зрънце си клъвни.

Носи шарена паничка
веселият бай Иван:
— Петльо, искаш ли водичка? —
и го милва нежно с длан.

Тоз го кътка, друг го гали,
трети цъка със език,
сипят се отвред похвали
за петела ни велик.

Толкова разглезен стана
и от гордост оглуля,
че нарочно отзарана
Гого песен не запя.

Нещо повече! На Марко
каза със спокоен глас:
— Е, приятелче, след малко
аз разделям се със вас!

Простичко това селце е
за един красив тенор,
чак обидно е да нея
в пълния с кокошки двор!

Щом реши, че тук е тясно
за певеца талантлив,
тръгна Гого в утро ясно,
тръгна по света щастлив.

Крачи право през полето,
няма връщане назад,
весело му бе сърцето
на певеца всепризнат.

Привечер в съседно село
уморен пристигна той,
в чужди двор нахълта смело,
сякаш че му беше свой.

А стопанката му рече:
— О, добре си ми дошел!
За обяд ще имам печен
с масълце и лук петел!

— Но госпожо, извинете,
аз съм Гого, пръв певец!

*По-добре ме погледнете,
я какъв съм хубавец.*

*Има някаква заблуда!
Мене да печете с лук?!
А на ум си каза: „Луда!
Гого, махай се оттук!“*

*Не може да си почине,
че подгони го страхът —
ами ако тук загине,
хайде бързо пак на път!*

*Падна нощ. Каква тъмница!
Как да се оправя? Как?
Може хитрата лисица
да го срещне в тоя мрак.*

*В миг на джанката в клоната
Гого пъргаво се скри.
Бедният! Едва дочака
първи слънчеви искри.*

*И през росната поляна
хукна към незнаен град.
Мъчеше го като рана
още снощи остър глад.*

*Бърза Гого със надежда
да намери там покой,
ето, близо е, съглежда
хора и коли безброй.*

*Но отново несполука.
Обградиха го деца
и му дръпнаха от скука
най-красивите перца.*

— Бива си я тази гъска!
— Не бе, май че е петел,
вижте стойката му дръзка!
— Откъде ли се е взел?

Някой рече: — Жива супа!
Никакъв петел не си!
Гого със крила затупа,
с бяг позорен се спаси.

Да, спасен, ала кога ли
пак беда ще го слети?...
Сбогом, слава и похвали!
Сбогом, песенни мечти!

Нито житце, ни водичка,
как е гладен, наскърбен,
бедната му воденичка
празна беше втори ден.

Изведнъж се спря унесен...
Между шумните коли,
чуваше се като песен
как талига трополи.

И наистина — пред него
писана каручка спря
и подир минута взе го
нечия ръка добра.

Бай Иван галъовно пита
и се смее под мустак:
— А бре, Гого, где се скита?
Как си оцелял, юнак!

Колко дълго му се стори

*врѣцането у дома...
Баба Ленка им отвори
пътната врата сама.*

*Е, със право укори го
баба с развълнуван глас.
Викна Гого: — Кукуругу-у!
Най е хубаво у нас!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.